8ste Jaargang. Curaçao den 12n. September 1891. N° 402

AMIGOE DI CURAÇAO

WEEKBLAD VOOR DE CURAÇAOSCHE EILANDEN.

Dit Blad verschijnt elken Zaterdag.
Abonnementsprijs voor Curaçao, Bonaire en Aruba per drie maanden fl. 2,— met vooruitbetaling.
Voor het Buitenland per jaar fl. 10,—
Afzonderlijke nummers fl. 0,25.
Prijs der Advertentiën van 1 tot 7 regels fl. 0,50. voor elken regel meer fl. 0,07½.

BUREAU VAN DIT BLAD
PLEIN VAN PIETERMAAI, N° 129.

UITSLUITEND AGENT VOOR EUROPA:
P. JOLY & J. MARTIN,
66. RUE LAFAYETTE. PARIJS.

E Courant aki ta sali tuer dia Sabra.
Su prijs di Abonement ta fl. 2,— pa tres luna, pagar padilanti.
Pa lugarnan foi Curaçao, Bonaire i Aruba fl 10,— pa anja.
Un number só fl. 0,25.
Un anuncio di 1 té 7 regel, fl 0,50 cada regel mas fl. 0,07½.

EEN NIEUW MINISTERIE IN NEDERLAND.

Het heeft heel wat voeten in de aarde gehad eer men in Nederland, sinds de stembus, zooals men wil, de nieuwe regeeringspartij heeft aangewezen, met de samenstelling van het nieuwe ministerie is gereed gekomen. Maar vroegtijdig geboren of niet, het is er en wij wenschen het heden aan onze lezers voor te stellen.

Het nieuw opgetreden ministerie, door den heer Van Tienhoven, burgemeester van Amsterdam en lid der Eerste Kamer samengesteld mag nominaal een ministerie-Van Tienhoven zijn, *feitelijk* is het een ministerie-Tak, daar de heer Tak van Poorvliet, zooals wij onder de Nederlandsche berichten hierna vermelden, als *premier* zal optreden. De heer Van Tienhoven toch, moge al een man van erkende bekwaamheden zijn en nu en dan in de Kamer een degelijke financieële rede hebben gehouden, nimmer trad hij op als politiek leider. Zijn optreden als minister van Buitenlandsche zaken wordt, daar hij geen diplomaat is, gewettigd door zijn ervarenheid in het internationaal en en volkenrecht, dat hij als hoogleeraar aan het Atheneum te Amsterdam weleer onderwees.

De heer van Tienhoven was vroeger lid van den Amsterdamschen gemeenteraad. Na zijn aftreden als hoogleeraar, koos de hoofdstad hem tot lid van de Tweede Kamer, maar niet lang na de aanvaarding van dit lidmaatschap werd hij geroepen jhr. Den Tex op te volgen als burgemeester van Amsterdam, met welke functie hij het lidmaatschap der Tweede Kamer onvereenigbaar achtte, zoodat hij dit na zijne burgemeestersbenoeming neerlegde om zich kort daarna het minder tijdroovende mandaat van lid der Eerste Kamer voor Noord-Holland te laten welgevallen. In beide takken der volksvertegenwoordiging bewoog de heer van Tienhoven zich bij voorkeur op het gebied der belastingen.

Mr. J. P. R. Tak van Poortvliet treedt voor de tweede maal als minister op.

Van jongs af was de heer Tak als 't ware voorbeschikt om een belangrijke rol in het parlement te vervullen. Als jong doctor in de rechten, werd hij al dadelijk benoemd tot commies griffier van de Tweede Kamer der Staten-Generaal. Na verscheidene jaren deze school te hebben doorloopen, verwisselde hij zijn plaats in het bureau der Kamer met een zetel op de groene banken, hem aangeboden door het district Middelburg, dat later de zijde der anti-liberalen koos. Hij trad daarna op voor Zutfen van Aug. 1875 tot zijn benoeming tot minister van Waterstaat. Daarna was hij nog 4 jaar lid der Kamer voor Amsterdam en werd hij bij de anti-Kappeyniaansche strooming, die destijds door het land ging, niet herkozen.

De Staten van Noord-Holland benoemden hem tot lid van de Eerste Kamer voor die provincie, waarop Amsterdam na de Kamerontbinding in Maart '88 de eerste gelegenheid aangreep om den heer Tak weer naar de Tweede Kamer af te vaardigen.

Zijn speciale kennis van waterstaats- en polderaangelegenheden zouden hem voor de portefeuille van Waterstaat als 't ware hebben aangewezen, maar de aanvaarding door mr. Tak van de portefeuille van Binnenl. Zaken doet vermoeden, dat het ministerie is opgetreden met den ernstigen wil om het kiesrechtvraagstuk, waarover de nieuwe minister van Binnenl. Zaken nog dit jaar in de Kamer zijn denkbeelden heeft ontvouwd, tot oplossing te brengen.

Prof. Pierson, de minister van Financiën, is als financier algemeen bekend. Hij heeft zijn studiën gemaakt van de staatsfinanciën, waartoe het presidium van de vereeniging voor de Statistiek hem ruimschoots gelegenheid bood, en bekleedde laatstelijk de betrekking van president der Ned. Bank.

Over het Nederlandsche belastingstelsel en de accijnzen heeft hij menigmaal zijne denkbeelden ontwikkeld.

Omtrent den heer Van Dedem schrijft het Hdb. het volgende:

"De nieuwe minister voor onze overzeesche bezittingen behoort tot de ijverigste voorstanders van hervormingen en tevens tot de bekwaamste deskundigen op koloniaal gebied. Zijn langdurig verblijf in Indië — niet als ambtenaar maar als advocaat — heeft hem met Indische toestanden volkomen vertrouwd gemaakt. In de tweede Kamer heeft hij zich onderscheiden door zijn voorstel tot scheiding der Nederlandsche en Indische financiën, door zijn strijd tegen de opium-schandalen, door zijn ijver voor de rechten en de ontwikkeling der inlanders. Ook de heer Van Dedem zal ongetwijfeld althans een goed deel willen totstandbrengen van wat zijn beide laatste voorgangers hebben nagelaten te doen."

Met den nieuwen minister van Marine, den heer C. Jansen wordt een speciaal vak van ons zeewezen vertegenwoordigd. In die technische betrekking was hij aan verschillende directiën der marine werkzaam. Later werd hij als hoofdingenieur voor den algemeenen dienst beschikbaar gesteld. In dien werkkring heeft de minister zich ten volle vertrouwd kunnen maken met de inrichting der schepen, het materieel en beheeren der rijkswerven. Sedert eenige jaren, tot aan zijne benoeming tot minister, stond hij aan het hoofd der afdeeling materieel der zeemacht en bestuur van 's rijkswerven, zoodat de technische en administratieve zaken der marine hem meer bijzonder bezighielden.

De hoofdingenieur Jansen staat bekend als een bekwaam man met helder oordeel, die gelegenheid had zich vaak op de hoogte te stellen van de inrichting der marine bij verschillende andere mogendheden.

De minister van Marine bekleedt den rang van kapitein ter zee, welke aan zijn betrekking geassimileerd is.

Zijn verdiensten werden nog onlangs gewaardeerd door zijne benoeming tot ridder van den Nederlandschen Leeuw.

De heer C. Lely, minister van Waterstaat, Handel en Nijverheid, civiel ingenieur, is tevens ingenieur der Zuiderzeemaatschappij, belast met het maken van een plan tot droogmaking der Zuiderzee. Hij was vroeger leeraar aan de Polytechnische School te Delft en is geen onbekwaam technicus.

Laatstelijk heeft hij zich uit Amsterdam metterwoon te 's-Gravenhage gesvestigd. De liberalen in het district Delft hebben den heer Lely meermalen in aanmerking gebracht voor een zetel in de Tweede Kamer der Staten-Generaal.

Door het optreden van Luit. Kol. Seyffardt als minister van Oorlog meent het *Hdb.* dat de regeling van het leger eenigszins op den achtergrond zal treden. Althans de aanvaarding der portefeuille van oorlog door den luit.-kolonel Seyffardt kan volgens dit blad bezwaarlijk een andere beteekenis hebben dan dat de legerwet, welke onafgedaan is gebleven, door het ministerie *niet* wordt overgenomen. De nieuwe minister immers heeft die wet ijverig bestreden. Niet omdat hij hij het voornaamste beginsel, den *persoonlijken dienstplicht* afkeurde. Integendeel: hij wilde dit beginsel, dat door de liberale partij krachtig is gesteund, in zijn volle beteekenis toegepast hebben: met een korten diensttijd bij een groot contingent, waardoor feitelijk algemeene dienstplicht (met ruime vrijstellingen) zou worden ingevoerd. In zijn optreden ligt dus voor de tegenstanders van den mi-

FEUILLETON.

E PASTOR DJE ALDEA

Descripción histórica di tempoe di dominio francés.

Continuación.

Briljo dje candela koe ainda ta cendé den fogón, ta haci nos reconocé den dje homber koe a subi arriba e dak, bahá den dje *Casa Maldita*, persona di *Wouter el Negro.*

Na primera vista unbê, él a mirá Lena sintá den un hoeki, na sonjo den e stoel di soyá, koe a bai pasando di jioe na jioe, coe Hanna arriba su schoochi; e mama tatatin su criatura duroe brazá, como si fuera pa él protegéle contra cualkier desgracia.

Pa un momento noema, Wouter a pará contemplá e muger hoben i doliente; ma di golpi su voz fuerte a despertá e mama i e jioe.

Lena a reconocéle inmediatamente; él a primi su jioe ainda más duroe contra su corazón; ma e *Bandido el Negro* a pasá manoe cogé Hanna chikita tené, i coe violencia él a rankéle fô di den braza dje mama.

Lena a dal un grito di ansia.

—"¡ Ketoe!"—Wouter dici coe n'éle coe un voz manera un donder; "ketoe, mi ta manda bo. ¡ Ha, ha, ha! Bo no a keré di bolbé mira mi más ¿ no ta verdad? Ma como bo a traicioná mi, p'esai atá mi awor pa mi cumpli mi amenaza, i lo mi martirizá bo, Lena.... martirizá".......

—"¡ Tené misericordia coe nos jioe. Wouter!"— e muger a interumpiéle. —"¡ Martirizá mi; asesiná mi mes, ma mi ta suplicá bo, rogá bo, di no haci nos jioe ningún danjo! ¡ Mi ta sigurá bo, Wouter, mi no a traicioná bo!"

—"No fingi, tu muger culebra koe bo ta; nada lo haci mi tin compasión. ¿ Desarmá mi rabia? Nó, imposible; den mi pecho tin un fuego infernal ta cendé, un fuego abrazador koe lo no ser apagá sino te ora mi terrible venganza ta completamente satisfecha. Mi no kier matá bo, mi kier haci bo sufri, sufri den bo sentimiento materno. E jioe aki ta mi propiedad, di mi únicamente. Lo él siguí mi den mi destierro, na oenda koe mi pasá. Ayá leeuw lo mi sinjéle maldicioná nomber di su mama; ayá leeuw lo mi edukéle na mi voluntad, según mi cordamentoe; lo él biba manera mi ta biba, moeri manera mi lo moeri."

—"¡ Wouter, Wouter! ¡ esai lo bo no haci!"— e mama a gritá na voz altoe—"Lo bo no educá e jioe koe Dios a presentá mi den odio pa su mama, den verguenza, den concupiscencia i den ladronía!"

—"Si, esai lo mi haci,"—e tata desnaturalizado a grunjá biséle:

—"¡ Mamá, mamá!"— e jioe tabatá gritá yorá, sacando su manoenan, en vano, pa su mama; ma cada vez e moketa duroe di Wouter tabata bahá nan abao.

—"Muger,"— e Bandido el Negro a continuá; "¿ Bo ta keré anto koe ta impunemente bo por a coeri coe mi fô di mi cas i largá nan persiguí mi manera un cachó loco? ¿ Bo ta keré anto koe ta asina asina bo por a nengá mi, pa bo bai bibá un vida liber i sosegada, sin ni cordá mas arriba bo esposo?"

—"¡ Homber!"— Lena a gritá yen di indignación:—"¡ lo ke bo ta caba di papiá, ta sclamá venganza riba bo! ¿ Bo ta loebida koe mi ta esposa i mama?........Desde koe mi a arrodiljá coe bo na pia di altar, mi a sofocá toer otro afección den mi alma. Hamás nunca un cordamentoe koe mester ta un verguenza pa mi, a presentá den mi imaginación. Como un roemán muger mi a cuidá Hendrik den su enfermedad, pasobra mi tabatin compasión coe n'éle i él ta mi roemán. Mi ta stimá Dios, nos jioe."

—"Ma á mi bo no ta stimá ¿ no ta verdad?" e malvado a bolbé grunjéle.

—"¡ Bo també mi kier stimá, Wouter! Ma no kitá mi jioe fô di mi."

E pobercita muger a zak na rodilja na pia dje *Bandido el Negro.* E muchá tabata gritá yorá pidi misericordia pa su mama; ma e miserable a pusjá e mama despiadadamente fô di su curpa.

—"Mi por asesiná bo — él dici — "ma e morto ayí lo ta muchoe dulce pa bo. ¡ Ketoe coe toer bo manifestacionnan di inocencia! Mi no ta reconocé ningun otro culpable sino bo, i maské mes no ta asina, bo tin di pagá pa e traición."

E hoben mamá, ya cansá di tantoe sufrimentoe, no por a luchá más pa conservá su jioe. E último golpi koe e verdugo a daléle den su pecho, a haci él kita cai di lomba, sin ni forza pa lamantá. Ma sin embargo, ainda él tabata poerba hiża su curpa arriba, ta rogá, ta suplicá.

¡ En vano! E Bandido el Negro a nengéle hasta e último favor di brazá su jioe pa despedida, pa vez postrera, maské com e mama tabata pidiéle esai coe lágrima na wowo.

Cargá coe Hanna indefensa, e miserable Wouter a sali bai, sin koe su co-

nister Bergansius zeker geen reden tot groote tevredenheid! Zij winnen alleen tijd, maar uitstel is geen afstel, want de overste Seyffardt is er de man naar om weldra, zoo spoedig de omwerking der legerwet toelaat, met een andere regeling te berde te komen. Het *Hdb.* ziet de verklaringen der regeering over de beteekenis van Seyffardts optreden met belangstelling te gemoet, en vertrouwt, dat het minisierie rekening zal hebben gehouden met de gebleken inzichten van een overgroot deel der Tweede Kamer.

De minister van Justitie, de heer MR. H. J. SMIDT is geen onbekende in de regeeringskringen. Reeds eenmaal werd hem de portefeuille van Justitie toebetrouwd. Na verschillende hooge waardigheden bekleed te hebben, werd hem door het vertrouwen des konings en der regeering het bestuur over de kolonie Suriname in handen gegeven, dat hij blijkbaar tot tevredenheid van het oppergezag in het Moederland, (de orde van den Nederlandschen Leeuw, waarmede hij daarna vereerd werd, strekte tot getuigenis) volvoerde. Als lid der Tweede Kamer voor het nieuw gevormde districht *Emmen*, werd hij laatstelijk als leider der liberale partij beschouwd.

Wij geven dit, geachte Lezers, als een houtskoolschets van het nieuwe ministerie, dat, hopen wij, onder Gods zegen veel goeds voor Nederland en zijn Koloniën moge tot stand brengen.

DE 25e. JAARGANG

VAN DE

Katholieke Illustratie,

De *Katholieke Illustratie* geen onbekende bij vele beschaafde Curaçaosche ingezetenen, is haren vijf en twintigsten jaargang ingetreden. Het is haar gelukt een kwart eeuw lang de aandacht van tienduizenden te boeien en dus te verhoogen. Tot bevestiging dezer veelzeggende lofspraak beroepen wij ons op den eersten den besten harer getrouwe lezers. "Veelzeggende lofspraak" zeiden wij, want om ze te verdienen moet het verdienstelijke tijdschrift bij elken jaarkring vooruitgang hebben getoond. In onze snelle eeuw geraakt men zoo gauw uit den tijd en van hetgeen uit den tijd is, belieft het groote publiek niet gediend.

Wij, getrouwe lezers, die met de Betuwsche grootmoeder van harte omtrent de "Illustraosie" instemmen: *plézier hë'k er van ielken keer*", wij kunnen niet nalaten het genotrijke tijdschrift onze hartelijke gelukwenschen aan te bieden met zijn zilveren jubilé; en wij zijn niet vrij van egoïsme, als we aan die felicitatie den wensch paren, dat de "Katholieke Illustràtie", gelijk zij tot nog toe gedaan heeft, nog lang, zeer lang de rij der Hollandsche tijdschriften met hare gracieuze verschijning moge illustreeren.

Graveernaald en pen mogen haar onafgebroken ten dienste zijn om onder het proza van ons leven een weinig hartelijke, weldadige poëzie te mengen. Haar luidvurig "Excelsior!" wenschen wij ons nog vaak, zeer vaak te hooren toeroepen, èn door de platen èn door de dichtstukjes verhalen en novellen, aan welke nimmer de stempel van alle waarachtige kunst, de reinheid, ontbreekt. Doch niet alleen, waar zij den tempel der kunst ontsluit, om veredelend genot te smaken zullen haar lezers haar gaarne en blijde volgen blijven, niet minder daar, waar zij hen uitnoodigt tot uitstapjes op het gebied van wetenschap, handel en nijverheid: want het is ook een genot bij zulk een meesteresse school te gaan. Een genot, om hare berekende methode, die haar altijd met vasten stuur tusschen de klippen van onbeduidendheid en dorre wetenschappelijkheid doet doorzeilen.

Onze onverdeelde sympathie voor dit tijdschrift, dat de vergelijking met de beste buitenlandsche kan doorstaan, en naar getuigenis van onbevooroordeelde bevoegden krachtigst medewerkt tot ontwikkeling van den zin voor het goede en schoone in het Nederlandsche volk, geeft ons ten slotte den wensch in de pen, dat in alle ontwikkelde gezinnen van Curaçao op de leestafel een plaatsje aan de Katholieke Illustratie worde ingeruimd. Wie er de proef van neemt zal weldra tot de overtuiging komen, dat de lof, dien wij het geliefde volksblad toezwaaiden, uit het hart is geweld.

NIEUWSBERICHTEN.

CURACAO.

Met het engelsch stoomschip *Floridian* landden hier heden morgen vijf priesters, negen liefde-zusters en 13 leeken, allen behoorende tot de Salesische stichting van den grooten *Don* Bosco. Van Turyn in Italië, de bakermat dier stichting vertrokken, gaat een gedeelte van dit eerbiedwaardig gezelschap naar Quito om een reeds bestaande inrichting hulp te verleenen, terwijl het andere zich naar Lima begeeft, om een nieuw huis te stichten.

Deze Salesische huizen komen vrij wel overeen met de stichting, die Curaçao in het weeshuis op Santa Rosa bezit, maar zij zijn op breeder voet ingericht. Het doel der Salesianen is: jongens in alle vakken van arbeid op te leiden. De jongens leeren het ambacht, waartoe zij de meeste neiging gevoelen. Zijn er onder hen, die een bijzonder talent verraden, dan ontvangen deze het onderricht, noodig om aan de eischen der verschillende examens te voldoen, zoodat zij op wetenschappelijk en administratief gebied naar alle betrekkingen kunnen meededingen. Verscheidene personen werden er reeds gevormd, die thans op de maatschappelijke ladder een hooge plaats innemen. Wel een verdienstelijke werkkring dus waarin het gezelschap, dat hier arriveerde zich beweegt en wij mogen Quito en Lima hartelijk geluk wenschen met die aanwinst.

Onze beste wenschen aan die reizigers, voor een behouden overtocht en een zegenrijken arbeid.

Bij gouvernements beschikking dd. 7 dezer N°. 531 is de 1e. Luitenant bij de dd. Stedelijke Schutterij M. Capriles benoemd tot kapitein bij dat korps:

is aan den 1e. Luitenant, Officier van Gezondheid bij de dd. Stedelijke en Landelijke Schutterij Dr. D. R. Capriles toegekend de rang van Kapitein:

is de heer Mozes S. L. Maduro benoemd tot lid der commissie van schatting der grondeigendommen alhier.

Krachtens Koninklijke machtiging is de heer V. J. Faure erkend en toegelaten als Consulair Agent van *Frankrijk* op *Curaçao*.

Den 13 October a. s. verkiezing van drie leden in de plaats der heeren E. S. L. Maduro, M. E. Penso en A. Jesurun, in Raadzaal van het Raadhuis.

De kiezers worden herinnerd dat de stembriefjes kunnen worden ingeleverd van des ochtends 9 ure tot 12 ure des middags.

Lijst van brieren, welke onbestelbaar zijn bevonden:

Robert Bantlin, Tereza de Dasinque, Néné de Leon, Rosita de Lima, C. H. Eman (Aruba, A. Gravenhorst c/o. H. B. Gravenhorst (Gasparito), Hermanos Gonzalez, N. H. Henriquez, B. H. J. Huyke, Iasabel Lefir, Constancia Mingeria, Victorina Modesbas, Eafaela Severiana Palacio, Thedor Ries en Ernesto Wellman.

Aangeteekende stukken:

Een brief geadresseerd ann Micaela R. de Sanoja.

Niet voor verzending vatbaar:

Een drukwerk geadresseerd aan J. R. Pachano.

NEDERLAND.

Omtrent het bezoek dat de groothertog van Saksen dezer dagen aan den Haagschen Kunstkring heeft gebracht, wordt aan het *A. Hbld.* het volgende geschreven:

Het bezoek van den hoogen gast was niet officieel, en dientengevolge hadden ook de ontvangst en het onderhoud een ongedwongen huiselijk karakter.

Het gesprek werd in het Fransch gevoerd. De Secretaris van den Haagschen Kunstkring, de schilder Adolf Lange, leidde den groothertog rond, en gaf bescheid op zijne vragen en opmerkingen. De jongere Hollandsche kunst scheen den vorst zeer veel belang in te boezemen.

Nadat de tentoonstelling bezocht was—waar vooral het werk van den schilder Th. de Bock hem zeer trof—noodigde de heer de Lange den groothertog uit, eenige oogenblikken rust te nemen in de aristieke societeit van den Kunstkring. Aldaar dronk hij met de leden een glas port, stak een sigaar op en begon allergezelligst te praten. Hij meende, dat de H. K. de aangewezen vereeniging was om eene verzameling moderne kunst in het leven te roepen, en toen de opmerking gemaakt werd, dat daar geld voor noodig was, gaf hij ten antwoord: *Non, Monsieur, il faut seulement des artistes, qui donnent quelque chose et la collection est faite.*" Ten slotte dronk hij op den bloei van den H. K. en eindigde als volgt:

"*Eh bien! messieurs, étudiez l'art et étudiez sérieusement. Vous avez de grands exemples devant vous: des* Maris, *des* Israëls, *et surtout, vous êtes d'un pays, où l'art n'a jamais disparu. Je bois à la gloire perpétuelle du Cercle Artistique de la Haye.*"

Na daarop in het introductie-boek van den H. K. geschreven te hebben: „Carel Alexander, groothertog van Saksen" vertrok Z. D. H. Het bezoek had anderhalf uur geduurd.

— In een brief uit Paramaribo aan het *N. v. d. D.* leest men:

Een schoone toekomst wacht nu Suriname. De nieuwe gouverneur heeft gedurende zijn korstondig verblijf reeds veel gedaan om zich bemind te maken. Allen zijn eenstemmig in hun lof over de hartelijke woorden, welke Z.Exc. voor een ieder overheeft, en daaruit valt het zeker niet moeilijk de gevolgtrekking te maken, dat het Z. Ex. zal zijn, die de gemoederen volkomen tot bedaren zal weten te brengen en aan de kolonie die rust verzekeren, welke zij zoo zeer noodig heeft. De werken des vredes zijn onnoemelijk groot, die op betere behartiging wachten, want alles is verwaarloosd. Alles laat zich echter gelukkig aanzien.

— Het congres van sterrenkundigen te Munchen koos tot lid van het bestuur voor de volgende vier jaren o. a. ook prof. G. H. van de Sande Bakhuizen, van Leiden. Tevens wordt genoemde heer tot plaatsvervangend voorzitter benoemd.

'S-HAGE.— Het nieuwe Ministerie—waarvan, naar men uit 's Hage meldt, de heer Tak het voorzitterschap zal bekleeden— is eergisteren, met ingang van 21 Augustus, benoemd. De eeds-aflegging geschiedde gisteren te 12 uren, in handen van de Koningin-Regentes, op Het Loo. Het

---

razón di heroe a sinti ni di más mínima compasión pa e esposa i mama infeliz.

Boroto, grito dje jioe, sin embargo, a despertá un ser vigilante fo di su sosiego dj'anochi: Kiro tabata camná bai bini yen di inquietud den kamber di Hendrik, él tabata yorá dolorosamente, porfin él a boelá coe tantoe forza riba su sjon den sonjo, koe Hendrik a lamantá i den su susto él a puntréle:

—"¿Ta kiko tin, Kiro?"

Na e mes momento ayí, él a tendé grito dje jioe.

Coe un corazón ansiá, él a boelá arriba, bisti su panja lihé, i como si fuera un presentimiento tabata biséle koe algún desgracia a socedé den cas di su roemán, él a coeri bai ayá. Afortunadamente coe na salimentoe, Wouter a larga porta habrí, di modo koe Hendrik por a drentá sin ningún obstáculo·

Den oscuridad e molinero a tendé voz lastimosa di Lena.

—"¡Wouter, Wouter! ¡devolvé mi mi jioe!"

—"¿Bo jioe?"—Henrik a puntrá sustá.

—"¡Mi jioe! ¡Wouter a kita mi Hanna bai fô di mi! O, doená mi jioe atrobé............¡Mi ta bira loco di amargura!"

—"Lena, mi ta trecé Hanna atrobé pa bo."

Coe un arranke, imposible di ser describí pa nos pen insignificante, Hendrik a sali fô di cas di Wouter, únicamente animá coe e cordamentoe di devolvé e jioe na su mama.

Tabata scur manera breeuw; ma Kiro, corriendo pa delanti, yorando inquietamente i gritando poco poco, tabata indicá su sjon ki camino e bandido a cogé.

Hendrik tabata boelá, i no camná tras di su fiel companjero. Largoe ora nan a continuá nan marcha, i casi sin sabi, e hoben tabata porfin casi riba su roemán caba.

Diferente bê él a trompecá caí den hoyá ó él a golpeá su curpa contra un troncón di paloe; ma cada bê també él a bolbé sigui su carrera, te koe e cachó a rancá coerí bai, i e ora ayí Hendrik a tendé pasoe pisá di un homber i yoramentoe di un muchá.

Nan tabata riba e yanura di santoe.

Na e momento ayí e nubianan pretoe a habri fô di otro, i débilmente luna a luzá e sabana.

Hendrik a mirá e forma gigantesca, camná su delanti.

Kiro a atacá e *Bandido el Negro*; Wouter a lanzá un madición horrible contra su persiguidor infatigable.

E cachó, incesantemente azuzá pa Hendrik, tabata embestí e *Bandido el Negro*, recortando su paso, i bien pronto e dos roemannan a haya nan cara cara coe otro.

—"¡Daca e jioe aki!"—e molinero a gritá, cayendo coe un forza impetuosa riba su roemán mayor.—"¡Devolvé e mama su jioe!"

—"¡Atrás, atrás!"—Wouter a amenazéle terriblemente;—"Sino lo bo paga bo atrevimiento coe bo bida."

—"¡Mi no tin miedo ni di bo ni di morto! daca, tu miserable, e jioe koe bo a arrebatá fô dje pober mama."

—"¡Ta mi jioe!"—e bandido dici—"¡Atrás, atras! sino e viaha aki sí, bo no ta haya ni tempoe di gritá ay."

—"¡Fratricidio!"

E lucha a coeminsá.

E *Bandido el Negro* no por a defendé su curpa. Su dos manoenan tabatin basta di haci pa tené Hanna, tirando manoe coe pía, te pa él por a defendé su mes contra e atakenan dje fiel Kiro i dje valeroso hoben.

E lucha no a dura largoe; é tata desnaturalizá a mirá e jioe ser rancá fô di dj'éle, i e tiroe di pistool koe él a descargá riba Hendrik, a kibrá e viaha aki simplemente algun taki di paloe riba e sabana.

—"¡Bo no a raká mi!"—Hendrik a gritéle, primiendo Hanna duroe den su braza, i apresuradamente él a kita pa bai fô dje Bandido.

—"¡Sin embargo lo mi ta vengá!"—voz di Wouter a resoná.—"Mira ayá na dirección di Loverghem.........

Candela"..........él a gritá coe alegría—"Candela ¡*Casa Maldita* ta kima!"

—"¡Candela!"—Hendrik a repetí yen di ansia—"¡Wouter! bo ta vengá bo di un manera terrible, i no obstante Lena ta inocente."

Briljo dje incendio tabata reflehá riba e nubianan pretoe; e elemento furioso, redoblando su lenganan cada momento, kier a doena di conocé koe e edificio lo ser devorá enteramente.

Na promer grito koe Hendrik, primiendo Hanna semper den su braza, a dal, él mester a bolbé evitá un atake nobo di Wouter, i tan liger posible él a cogé camino dje aldea.

Wouter a toemá un dirección opuesta; él no a tribi sigui tras di su roemán pa arrebatéle e presa preciosa. El tabatin temor, pasobra no leeuw dj'ayí ya él tabata tendé papiamentoe di algun hende, i coe promesa di toemá un venganza más completa, él a desaparecé den oscuridad, no sin draai de vez en cuando mirá, i no sin sintí su corazón batí di satisfacción na vista dje candela destructora.

El ta continuá.

Kabinet is aldus samengesteld: Buitenlandsche Zaken: Mr. G. van Tienhoven; Justitie: Mr. H. J. Smidt; Binnenlandsche Zaken: Mr. J. P. R. Tak van Poortvliet; Marine: J. C. Jansen, (Hoofdingenieur der Marine); Financiën: Mr. N. G. Pierson; Oorlog: A. L. W. Seijffardt; Waterstaat: C. Lely, (Chef van het technisch onderzoek voor de Zuiderzee): Koloniën: Mr. W. K. Baron van Dedem.

Het *HBlad* schrijft, aangaande de benoeming: Het Kabinet zal dus 4 leden der Staten-Generaal opnemen, die dan, wegens het aanvaarden van een bezoldigd Staatsambt, moeten aftreden, maar terstond herkiesbaar zijn. Naar het blad verneemt, wenscht, de heer Tak van Poortvliet de betrekkingen van Minister en Kamerlid niet te vereenigen, en zal hij zich dus niet herkiesbaar stellen. Hoe de andere 3 aanstaande Ministers-Kamerleden, over de vereeniging oordeelen, zal weldra blijken. In allen gevalle zullen de Provinciale Staten van Noord-Holland binnen 30 dagen moeten bijeenkomen, om een lid der Eerste Kamer te kiezen, en zullen de kiezers in de districten Hoorn, Emmen en Amsterdam worden opgeroepen, om afgevaardigden ter Tweede Kamer aan te wijzen.

BUITENLAND.

Rome. — De *Unione Romana*, de katholieke kiesvereeniging voor de gemeenteraadsverkiezingen, wier ontbinding men gemeld had, is op nieuwe grondslagen omgewerkt.

Den 31n Juli ll. zijn de presidenten van alle onderafdeelingen bijeengeroepen om een centraal comité te vormen en de leden van het algemeen bureau der vereeniging te benoemen. Van de 80 presidenten hadden 65 aan de oproeping gehoor gegeven. De uitslag der stemming was, dat tot president benoemd werd graaf Verspignani, en tot vice-presidenten de commandore Pacelli, markies Sacchetti, markies Crispoliti en commandore.

— De biblioteek van Minerva, de aanzienlijkste van Rome na die van het Vaticaan, zal weldra een puinhoop zijn. De ruwheid waarmee men te werk is gegaan om het bestendende gebouw, een gewezen Dominicaner-klooster, in den zetel van het ministerie der Posterijen en Telegraphie te herscheppen, heeft zooveel schade aan de bibliotheek toegebracht, dat zij op het punt staat van in te storten en de toegang voor het publiek gesloten is.

De *Fanfulla* zelf verklaart, dat hierbij nog minder beleid is gebruikt, dan wanneer een spekslager een kaas zou moeten doorsnijden, en voegt er bij, dat men niet onverstandiger had kunnen te werk gaan, indien men de bibliotheek met opzet had willen vernielen!

Frankrijk.—In de *Figaro* lezen wij de volgende aardige persifflage op de geestdriftige telegrammen van de Fransche burgemeesters aan dien van St. Petersburg en vice-versa.

De burgemeester te St.-Petersburg tot zijn secretaris: „Hebt gij het beminlijk compliment van den burgemeester van Cherbourg beantwoord?"

Secretaris: "Ja, mijnheer, een telegram van 16 woorden. Kosten 12 franks en 50 centimes."

Burgemeester: "Een hartelijk telegram?"

Secretaris: „Oordeel maar: „Dank voor uw sympathie. Verheugd u de onze te zenden, Broederlijke groeten."

Gelukkig. Verrukt. Leve Frankrijk!"

Burgemeester: "En aan den burgemeester van Rouaan?"

Secretaris: "Zelfde telegram. Weer 12 franks 50 centimes."

Burgemeester: Dat doet er niet toe. (Een bode komt binnen.)

„Wat nu weer?"

Bode: „Een telegram."

Burgemeester: „Van den burgemeester van Périgueux. Hij wenscht ons geluk, bedankt, omhelst ons.... antwoord hem, Pamphiloff."

Secretaris: „Hetzelfde als aan de de anderen?"

Burgemeester: Laat enkele bijvoegelijke naamwoorden weg. Twee is voldoende. Mag niet meer dan 10 frs. kosten."

Bode: „Nog een telegram."

Burgemeester: „Van den burgemeester van Cavaillon. Hij omhelst en bemint ons, en drukt ons in zijn armen. Sapperloot! Mijn arme begrooting. Enfin, antwoord.... Eén warm bijvoegelijk naamwoord is voldoende. Niet meer dan 7 franks Pamphiloff."

Bode: „Twee telegrammen."

Burgemeester: „Alweer.... Een van Crepay in Dauphiné, en een van Rocamadour. Wees kort Pamphiloff. Drie franks elk: „Dank, leve Frankrijk. Omhelsd." Dat is voldoende."

Bode: „Men brengt een mandvol telegrammen van het telegraafkantoor.

Burgemeester (zijn koelbloedigheid verliezend): „Men bemint ons te veel!.... Dat hebben al die burgemeesters onder mekaar afgesproken. Antwoord, een roebel per telegram: Leve Frankrijk. Vrienden.

Bode (binnenkomend): „Een waggonvol telegrammen."

Burgemeester: „Ik geef het op, Pamphiloff. Hoeveel gemeenten zijn er in Frankrijk?"

Secretaris: „Zes en dertig duizend! ..."

Burgemeester: „Ze willen ons op zwart zaad zetten. Antwoord niet meer. Pamphiloff, antwoord niet meer...."

— Het gerucht loopt te Nantes, dat kapitein Bazeries in garnizoen in die stad, ontdekt heeft, wie de man met het ijzeren masker eigenlijk geweest is. Zie wat het blad *Le Progrès de Nantes* hierover schrijft:

Een officier van het garnizoen van Nantes is er in geslaagd, de depêches van Lodewijk XIV en Louvois te ontcijferen, waarin gesproken wordt van den „Man met het ijzeren masker."

Deze depêches, die enkel eene opeenvolging van cijfers zijn, door punten afgebroken waren tot hiertoe nooit ontcijferd.

In 1691 had generaal de Bulonde tegen de bevelen van Catinat en zonder noodzakelijkheid het beleg van Coni opgebroken en aldus den goeden uitslag van den veldtocht in gevaar gebracht. Hij werd opgesloten te Pignerol; de depêche, die zijne aanhouding beveelt, bevatte ook het bevel om hem de vrijheid te laten gedurende den dag rond te wandelen binnen de citadel, met een masker.

Generaal du Bulonde zou dus de man zijn met het ijzeren masker; deze generaal had zijn land verraden. Om onbekende reden weigerde Lodewijk XIV hem te laten ter dood brengen; hij deed hem opsluiten en stond hem het leven toe, op voorwaarde dat niemand zijn gezicht meer zou aanschouwen.

Duitschland.—Op de jaarmarkt te Keulen stond eene barak, waar de portretten der drie keizers van Duitschland tentoongesteld waren. Boven dat van Wilhelm I stond te lezen: „Ik heb geen tijd om vermoeid te zijn." Boven dat van Frederik II stond: "Leer lijden zonder klagen." En ten slotte boven het portret van den tegenwoordigen keizer: „Waar gaan wij morgen naar toe???"

Do impresario is voor de rechtbank gedaagd en tot 100 mark boete veroordeeld wegens majesteitsschennis.

— Wij ontleenen uit eene Berlijnsche correspondentie, omtrent den gezondheidstoestand van den Keizer, waarover in den laatsten tijd zeer uiteenloopende geruchten worden verspreid het volgende: De Keizer heeft eene verzwering in het rechteroor, welke hem van tijd tot tijd ondragelijke pijnen bezorgt en aanleiding geeft tot eene hersenvliesontsteking. Wanneer de zweer open is, houdt de pijn op en worden ettervochten afgescheiden, waardoor de Keizer genoodzaakt is een watje in het oor te hebben met daaronder een klein sponsje, dat bij herhaling moet ververscht worden, hetgeen sommigen in verband meenen te moeten brengen met het feit, dat de Keizer zoo dikwijls van costuum verwisselt. Tot nu toe heeft het gezwel nog slechts een omvang van 10 mM., maar wanneer het zich zou ontwikkelen, waardoor niet alleen het hersenvlies maar ook de hersenen zouden ontstoken worden, dan zou men moeten overgaan tot eene operatie, waarvan de lijfartsen van den Keizer de minste illusie maken. Zoo was de toestand van den Duitschen keizer op het oogenblik van zijn vertrek naar Engeland. Sedert dien tijd is zijn kwaal van lieverlede verergerd; heeft hij soms — zoo vraagt de correspondent — niet de noodige voorzichtigheid in acht genomen? Is hij niet zoo matig geweest als anders? Want, in tegenspraak met de loopende geruchten, de Keizer drinkt zeer weinig (herhaaldelijk heeft men hem gezegd, dat de minste onvoorzichtigheid te dezen opzichte, noodlottig zou kunnen zijn). Sommige personen uit de omgeving des Keizers beweren, dat hij het uit eene ziekte van voor 12 of 14 jaar zou gehouden hebben. Anderen weer zijn van meening, dat de oorziekte haar laatste stadium is ingetreden. Wanneer dit het geval is, dan zou de Keizer ontegenzeggelijk ernstig ziek zijn. Ik kan u niet genoeg waarschuwen, zoo eindigt de correspondent, tegen de zonderlinge geruchten omtrent het ongeval, dat den Keizer op den "Hohenzollern" zou overkomen zijn, welke geruchten zich over de geheele wereld verspreid hebben. Geen van al die dramatische voorvallen, waarvan te Parijs en te Londen gesproken wordt, hebben plaats gehad. Het besluit van den Keizer om nog eenige dagen in Kiel te vertoeven, alvorens naar Berlijn terug te keeren, zegt veel meer dan alle mogelijke telegrammen omtrent zijn gezondheidstoestand; maar het zij verre daaruit af te leiden, dat er onmiddellijk gevaar bestaat; tusschen deze veronderstelling en de werkelijkheid bestaat evenveel verschil als tusschen een ware en een valsche tijding.

— Volgens de *Kieler-Z.* is de toestand des Keizers gunstig. Hij kan weder loopen zonder stok.

Turkije.—Zelfs in do hoofdstad van het rijk van den Grooten Heer zijn de buitenwijken onveilig. Twee gezusters van 17 en 15 jaren wandelen door de voorstad Pera naar de kust, toen zij onverwachts door twee kerels werden aangegrepen. Dezen sleurden ieder een der meisjes naar een gereedstaand paard, wierpen haar voor zich in den zadel en reden in galop weg.

Waarschijnlijk heeft men hier weer met een daad van slavenhandel te doen in den vorm, waaronder deze gruwel nog in Constantinopel zelf bestaat. Men vermoedt dat het leveranciers van een haven geweest zijn.

Het feit ware wellicht in den doofpot gebleven, indien de beide meisjes Turkschen waren geweest: maar het zijn dochters van een Duitsch onderdaan, die hierover een klacht bij het consulaat heeft ingediend. De consul seinde naar Berlijn, vanwaar hem de strengste orders zijn gezonden, om van de Porte dadelijk een onderzoek en een strenge tuchtiging van de schuldigen te vragen.

NOTICIANAN DI CABEL.

Recibi dia 5 September.

París.—Un desgracia coe ferrocarril na Spanja a causá morto di 6 hende i heridá 20.

Ultimo nóbonan di Valparaiso ta anunciá trankilidad completa i continuación di comercio.

Ehércitonan francés i austriaco a coeminsá nan maniobra. Emperador di Alemania i e rei di Sajonia a presencia esnan di ehército austriaco.

Madrid. - Pa motiboe dje complot republicano, nan a bolbé haci algún arrestación na Cadiz.

Bien pronto lo tin un entrevista den Martos i Zorilla pa nan tratá riba un asunto importante.

New-York.—Afin di vende hopi i di haci grandi transacción, Sindicato di sucoe a bahá prijs di sucoe brutoe coe un 8 por ciento.

Borgena a lograr forma un ministerio nobo, según noticianan di Lima.

7 Set.

París.—Apesar di calor, maniobranan a bai famoso: pa evitá destrucción di cosecha plannan tabata modificá.

Chinonan a kimá algun cas di europeanan; embahador di Francia na Pekin lo pidi un indemnización.

Mr. Durham, cónsul di Estados Unidos na Sto. Domingo, ta nombrá ministro na Haití.

Londres.— Tocanti pasamentoe di un escuadra rusa den estrecho di Dardanelos, marqués di Salisbury ta busca di adquirí concurso dje nacionnan, firmante dje tratado di Paris.

Mirando coe disgusto koe e desorden no ta sofocá, sultan a cambiá ministerio.

Nueva Zelandia a doená muger derecho di votá pa eleccionnan parlamentaria.

8 Set.

París. — E pintor Delanney a moeri.

500.000 homber ta número di ehército ruso na frontera di Polonia.

Londres.—Caprivi i Kalnoky ta recomendá marqués di Salisbury di largá toer acción diplomática tocanti e asunto di Dardanelos, pará pa despues.

Den un carta, Gladstone ta sostené pa miembronan di partido obrero tin puesto den parlamento, ma él ta desaprobá formación di un partido obrero parlamentario.

Madrid.—Galarza, Varzen i Fabié a conferenciá riba conversión di deuda pública di Cuba. Es un di promer a priminti Canovas di regresá na Cuba den luna di Octubre, afin di yudá organizá política económica dje isla.

Ayera nochi.

Paris.— Nan ta bisa koe e general ruso Atchinoff ta arrestá, acusá di espionahe.

Italia a encargá 50.000 scopet.

La Reina di Rumenia ta gravemente maloe.

Londres.— Noticianan di Chili ta anunciá, koe estranheronan ta continuamente persiguí, i koe intervensión di potencianan europea ta necesaria.

Marqués di Salisbury a doena di conocé koe Rusia no tin derecho di pasá den Dardanelos visto koe ningun otra potencia no ta disfruta dje prerogativa ayí.

Gobierno danés tin idea di prohibí importación di carni di porco americano.

Madrid.— Nan ta papiá di un cambio atrobé den ministerio; gabinete nobo lo ta compuesto di Dosch, Pidal, Blanco, Valleverde, Daban i Romero.

New-York. — Gobierno di Estados Unidos a reconocé e gobierno nobo di Chili.

Inquietud ta aumentando na Haiti, i nan ta temé un revolución nobo contra president Hypolite.

Méjico a manda un diputado Washington pa bai continuá e negociacionnan riba e tratado di reciprocidad.

VERSCHEIDENHEDEN.

Omtrent keizer Wilhelm's verblijf op het kasteel Hatfield wordt de volgende aardigheid bekend:

't Was tijdens het dejeuner bij lord Salisbury. Mevrouw Waddington, de echtgenoote van den franschen gezant, zat tusschen den prins van Wales en den heer de Soveral, secretaris der portugeesche legatie, en tegenover hem zat keizer Wilhelm,

Mevrouw Waddington droeg een halssnoer van diamanten, dat onvoorziens losging en op het tapijt viel. De heer de Soveral, als hoffelijk edelman, raapte het snoer op, bood het zijne dame aan en hielp haar het slot toedoen. Nauwelijks had keizer Wilhelm dit gezien, of hij riep lachend uit: "Hemel, daar is Portugal bezig, Frankrijk te verwurgen!" En toen de prins van Wales, ziende dat de heer de Soveral

het koppige slot maar niet sluiten kon zich ook nu met de zaak kwam bemoeien, riep Wilhelm, nog vroolijker dan te voren, uit: "Help! Help! Daar komt Engeland waarlijk Portugal helpen om Frankrijk te smoren!"

Men kan nagaan, welk een vroolijkheid deze kwinkslag onder de diplomaten verwekte. Een klein landje, dat het machtige Frankrijk zou aangrijpen, daarbij geholpen door zijn kolonialen tegenstander, die met de Franschen symphatiseert, en Duitschland dat om hulp roept!!

Het verbod aan britsche onderdanen om vreemde ridderorden aan te nemen, tenzij deze op het slagveld worden verworven, heeft den Duitschen keizer bij zijn jongste verblijf in Engeland een schat van geld gekost. Te oordeelen naar de lijst der geschenken, die gaandeweg bekend wordt, heeft Z. M. eene som moeten besteden die tusschen de vijftig en honderd duizend gulden bedraagt. Kostbare pendules, porseleinen vazen, kandelaars van edel metaal, halssnoeren, broches, armbanden en dergelijke damesversierselen, aan heeren van het Hof voor hunne echgenooten gegeven; portretten in olieverf, den keizer levensgroot en ten voeten uit voorstellend; gouden snuifdoozen; gouden sigarettenkokers; zilveren sigarettenkokers met of zonder juweelen bezet; diamanten dasspelden; herinneringsmedailles enz. en sommige dezer voorwerpen in vrij groot aantal is het voornaamste van de lijst der geschenken voor zoo ver bekend.

De heeren van 's Keizers gevolg, aan wie uit ons land bij wijze van wederkeerige beleefdheid nog wat "Nederlandsche Leeuwen" zijn nagezonden, hebben in Engeland geen enkele ridderorde of ander geschenk bekomen, daar dit niet gebruikelijk is. Het engelsche begrip van ridderorden is, dat zij eervolle onderscheidingen van wezenlijke beteekenis moeten zijn en dat het verleenen eener orde daarom eene zeldzaamheid moet blijven.

De sprinkhanenplaag in Algiers.— Omtrent die ramp geven Parijsche bladen de volgende, in telegramstijl gestelde satyre op het Fransche koloniaal beheer te dezen opzichte.

Een Algiersche boer aan den prefect te Oran: Daareven sprinkhanen in mijn wijnbergen ontdekt. Wat te doen?

De préfect te Oran aan den gouverneur te Algiers: Boeren hebben sprinkhanen in wijnbergen ontdekt. Zend dadelijk instructies.

De gouverneur van Algiers aan den heer Constans, minister van binnenlandsche zaken: Prefect seint mij dat Algiersche boeren zooeven sprinkhanen ontdekten. Wat denkt de regeering over deze zaak?

De heer Constans aan den president der finantiëele commissie in den Senaat: Telegrammen van den gouverneur van Algiers melden, dat de prefect hem seint, dat Algiersche boeren uit goede bron melden, dat er sprinkhanen zijn aangekomen. Verzoeke spoedig een be sluit te nemen.

De president der commissie aan den heer Constans; Antwoord den gouverneur, dat de Senaat zijne zaak ter hand neemt.

De heer Canstans aan den gouverneur van Algiers: Zeg uw prefect, dat alles goed gaat.

De gouverneur van Algiers aan den prefect: Zeg den boeren, dat volgens inzicht der regeering in Algiers geen sprinkhanen zijn.

De prefect van Oran aan de boeren: Gij zijt het offer eener zinsbegoocheling; wij weten zeker, dat er nooit sprinkhanen in uwe wijnbergen voorkwamen.

Hoe een dagblad-reporteur aan zijn berichten komt.

Terwijl te Hatfield-House in Engeland een concert ter eere van den Duitschen keizer gegeven werd, verrichtte de Londensche correspondent van een groot Italiaansch blad aldaar den dienst van lakei en was belast met het bezorgen der muziekportefeuilles aan de muzikanten. Een uur na den afloop van het feest had het Italiaansch blad reeds een telegraphisch verslag daarvan in zijn bezit.

Hoe eigenaardig ook, dit vooral is niet zonder precedent in de journalistiek. Toen Wilhelm II zich naar Londen begaf, bevond zich aan boord van zijn jacht een verslaggever, die de nederige functie van koksjongen waarnam.

TYD-TAFEL.
DE STOOMSCHEPEN VAN "THE RED D LINE"
TUSSCHEN
NEW-YORK,
LA GUAYRA, PUERTO CABELLO, CURAÇAO, CORO EN MARACAIBO

1891.	Venezuel.		Philadelphia		Caracas.		Venezuela.		Philadelphia		Caracas.	
Vertrekt van New York....	Aug.	22	Sept.	3	Sept.	15	Sept.	26	Oct.	7	Oct.	17
Komt aan te Curaçao	,,	28	,,	10	,,	22	Oct.	3	,,	14	,,	24
Vertrekt van ,, ...	,,	29	,,	11	,,	23	,,	5	,,	15	,,	26
Komt aan te Pto. Cabello	,,	30	,,	12	,,	24	,,	6	,,	16	,,	27
Vertrekt van ,,	,,	31	,,	12	,,	24	,,	6	,,	16	,,	27
Komt aan te La Guayra..	Sept.	1	,,	13	,,	25	,,	7	,,	17	,,	28
Vertrekt van ,, ..	,,	5	,,	18	,,	30	,,	10	,,	21	,,	31
Komt aan te Pto. Cabello	,,	6	,,	19	Oct.	1	,,	11	,,	22	Nov.	1
Vertrekt van ,,	,,	7	,,	19	,,	1	,,	12	,,	22	,,	2
Komt aan te Curaçao	,,	8	,,	20	,,	2	,,	13	,,	23	,,	3
Vertrekt van ,, ...	,,	9	,,	22	,,	3	,,	14	,,	24	,,	4
doet La Guayra aan .... om passagiers en *Mails* aan wal te zetten en in te nemen.	,,	10	,,	23	,,	4	,,	15	,,	25	,,	5
Komt aan te New-York..	,,	16	,,	30	,,	10	,,	21	Nov.	1	,,	11

Stoomschip Maracaibo.

Vertrekt van Curaçao.....	Aug.	29	Sept.	11	Sept.	23	Oct.	4	Oct.	15
Komt aan te Coro..........		30		12		24		5		16
Vertrekt van ,, ...	Sept.	6		19		30		11		21
Komt aan te Curaçao......		7		20	Oct.	1		12		22

Stoomschip Mérida.

Vertrekt van Curaçao......	Aug.	29	Sept.	10	Sept.	22	Oct.	4	Oct.	14
Komt aan te Maracaibo......		30		11		23		5		15
Vertrekt van "	Sept.	7		19	Oct.	1		12		22
Komt aan te Curaçao........		8		20		2		13		23

De Stoomschepen van deze lijn zijn expresselijk in Philadelphia voor deze vaart gebouwd en hebben zeer geriefelijke kajuiten voor passagiers.

RIVAS, FENSOHN & Cia.,
Agenten

AVISO.
Pa falta di carton nos no ta na ocasion ainda di por binder "La Unionnan" di anja pasá. Ma tan pronto koe nos ricibi, lo nos pone na conocemento di público afin koe nan por manda nan "La Union" manera anja pasar.
RED.

Imprenta de la Librería de A. BETHENCOURT É HIJOS, Curaçao.